

Nr 24.

Av herr **Kant m. fl.**, om rätt för revisorn C. G. Beskow att vid beräkning av ålderstillägg tillgodoräkna sig viss tid, därunder han varit utesluten från revisorsförordnande.

Genom riksdagens bifall enligt skrivelse nr 185 år 1920 till Kungl. Maj:ts proposition nr 359 med förslag till vissa bestämmelser angående ålderstillägg för civila befattningshavare i statens verk hava gemensamma grunder fastställts för Kungl. Maj:ts rätt att medgiva ålderstillägg för avsedda befattningshavare.

Berörda proposition kan emellertid på grund av sin avfattning ej avse alla de fall, då civila befattningshavare böra komma i åtnjutande av ålderstillägg. Ett sådant fall, som ej kan inrangeras under författningen, men som vi genom denna motion velat bringa under riksdagens prövning, är ett fall, som inträffat inom kammarrätten beträffande revisorn C. G. Beskow. Det härmed avsedda fallet är korteligen enligt vad företedda handlingar utvisa följande.

Beskow uteslöts genom kammarrättens beslut den 31 december 1913 från revisorstjänst å extra stat på grund av förste revisorerens hemställan i memorial till kammarrätten. Beskow kunde, då hans anmärkningar, mot vilkas beskaffenhet förste revisorererna riktat sig, till väsentligaste delar ej blivit föredragna berörda den 31 december 1913, ej överklaga detta beslut i vanlig ordning. Sedan Beskows anmärkningar föredragits, blev denne i till kammarrätten uti december 1915 ingiven skrift, däri han yrkade att varda återinsatt som revisor i sin förra tur, i tillfälle att visa, att han under den tid av nära 2 år, varunder han i kammarrätten innehaft revisorsförordnande, skött sina förordnanden på sådant sätt, att anmärkningsprovisionen på de av honom framställda anmärkningarna borde beräknas uppgå till drygt dubbla beloppet av den genomsnittsanmärkningsprovision, som ordinarie revisorer å det revisionskontor, där Beskow huvudsakligen tjänstgjort, uppburit under åren 1912

—1914. Kammarrätten återinsatte dock icke Beskow i revisorsförordnande, men anförde han häröver besvär hos Kungl. Maj:t. Kungl. Maj:t prövade genom i avskrift bilagda resolution av den 9 juni 1916 skäligt att återförvisa det av Beskow anhängiggjorda ärendet till kammarrätten, med den i och för sig skarpa motiveringen att Beskow *bort före* vissa av kammarrätten för år 1916 till extra revisorer förordnade personer ifrågakomma till extra revisorsförordnande. På grund härav blev Beskow sedermera från och med den 30 juni 1916 av kammarrätten insatt i sin förra tur.

Under sådana förhållanden synes det böra vara påtagligt, att Beskow, som sålunda skulle oförskyllt uteslutas från revisorsförordnande och genom detta förhållande redan förorsakats avsevärd ekonomisk förlust, åtminstone bör få rätt att vid beräkning av ålderstillägg tillgodoräkna sig den tid, varunder han varit utesluten från revisorsförordnande genom kammarrättens ovanberörda beslut den 31 december 1913. En särskild omständighet tillkommer därjämte, som gör att det föreligger så mycket större anledning att Beskow tillerkännes ifrågasatta rätt. Beskow har nämligen under den tid, han varit utesluten från revisorsförordnande, tjänstgjort i kammarrätten som amanuens ävensom kort tid såsom revisor, varom bevis bilägges.

På grund härav få vi hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att — då Kungl. Maj:t, enligt vad bifogade avskrift av ämbetskrivelse rörande ålderstillägg åt andra kanslisekreteraren i finansdepartementet F. T. Franzén utvisar, vid den Kungl. Maj:t tillerkända prövning rörande ålderstillägg funnit extra revisorerna i kammarrätten å äldre avlöningsstat böra i fråga om ålderstillägg likställas med extra revisorer därstädes å nyare avlöningsstat — revisorn C. G. Beskow vid beräkning av ålderstillägg måtte få tillgodoräkna sig den tid från och med den 1 januari 1914 till och med den 29 juni 1916, då han enligt vad ovan angivits varit utesluten från extra revisorsförordnande i kammarrätten.

Stockholm den 12 januari 1921.

Walter Kant.

Fabian Månsson.

B. Cornéliusson.

Avskrift.

Bilaga 1.

Kungl. Maj:ts resolution på de besvär, extra ordinarie tjänstemannen hos kammarrätten Carl Gustaf Beskow anført över kammarrättens beslut den 20 december 1915 rörande klagandens återinsättande i viss tur inom kammarrättens revisionsavdelning; över vilka besvär kammarrätten efter vederbörandes hörande avgivit infortrat utlåtande, varefter klaganden inkommit med påminnelser;
given Stockholms slott den 9 juni 1916.

Klaganden antogs till e. o. tjänsteman i kammarrätten den 8 augusti 1907. Sedermera blevo till e. o. tjänstemän i ämbetsverket antagna, bland andra, följande i verket ännu i nämnda egenskap tjänstgörande personer, nämligen K. R. Wahlestedt, F. T. Franzén, P. A. L. Nordlund, N. A. Faxé och G. H. Fallstedt-Lindholm.

Enligt beslut den 30 mars 1911 förordnade kammarrätten efter förste revisorernas hörande Wahlestedt till vikarie under viss tid för en ordinarie revisor. Fem av kammarrättens i beslutet deltagande ledamöter tilldelade emellertid för sin del klaganden förordnandet.

Genom beslut samma dag förordnade kammarrätten vidare, likaledes efter förste revisorernas hörande, klaganden till vikarie för åtskilliga ordinarie revisorer under kortare ledigheter. De i beslutet deltagande revisionskommisarierna förordade för sin del Franzén till detta vikariat.

Den klaganden sålunda tilldelade turen mellan Wahlestedt och Franzén bibehölls sedermera enligt beslut av kammarrätten den 27 mars 1913, då klaganden, i överensstämmelse med förste revisorernas hemställan, förordnades till extra revisor tillsvidare under viss tid.

Genom beslut den 31 december 1913 förordnade kammarrätten i enlighet med av förste revisorerna gjord framställning till extra revisorer tills vidare under viss tid, jämte en numera ordinarie tjänsteman, Wahlestedt och Franzén. Klaganden tilldelades däremot icke sådant förordnande.

I en till kammarrätten den 18 december 1915 inkommen skrift anhöll klaganden att varda återinsatt i den tur, han hade å revisionsavdelningen, då han genom kammarrättens sistnämnda beslut uteslöts från revisorsförordnande, eller, helst, att varda insatt i den tur, som den 30 mars 1911 tillerkänts honom av fem utav kammarrättens ledamöter.

Enligt kammarrättens överklagade beslut förordnades emellertid, i enlighet med förste revisorernas hemställan, tillsvidare under år 1916 dels Wahlestedt att uppehålla en ordinarie revisorstjänst, dels ock Franzén, Nordlund, Faxé och Fallstedt-Lindholm till extra revisorer.

I besvären yrkar klaganden bifall till sin hos kammarrätten förda talan.

Kungl. Maj:t har låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner med hänsyn till däri upplysta förhållanden, att klaganden bort före Franzén, Nordlund, Faxé och Fallstedt-Lindholm ifrågakomma till förordnande såsom extra revisor, i följd varav Kungl. Maj:t prövar skäligt återförvisa målet för ny prövning till kam-

marrätten, som äger att, utan hinder av de genom kammarrättens överklagade beslut meddelade förordnandena, utfärda förordnande för klaganden å extra revisorstjänst i ämbetsverket.

Det vederbörande till efterrättelse länder.

GUSTAF
(Sigill)

Axel Vennersten.

Rätt avskrivet intyga:

A. Karlsson.

E. Johansson.

Bilaga 2.

Enligt vad här förda liggare över förordnanden för extra ordinarie tjänstemän inom kammarrätten utvisar har extra ordinarie hovrättsnotarien C. G. Beskow under tiden från och med den 1 januari 1914 till och med den 30 juni 1916 innehaft följande förordnanden inom kammarrätten nämligen:

under år 1914:

- 1) såsom amanuens eller notarie den 19—30 januari, den 1—16 februari, den 27 februari, den 3 mars—30 maj, den 2—15 juni, den 16 september—13 december;
- 2) såsom revisor den 14—31 december;

under år 1915:

såsom amanuens hela året;

under år 1916:

såsom amanuens under tiden den 1 januari—29 juni.

Stockholm den 14 maj 1920.

Dav. Es. Lindblom
Kammarrätsrevisor.

Per Stjernquist.
Kammarrätsrevisor.

Avskrift.

Bilaga 3.

Kungl. Finansdepartementet
överbär denna avskrift
till kammarrätten för känne-
dom.

Avskrift av ämbetsskrivelsen till statskontoret angående ålderstillägg åt andre kanslisekreteraren i finansdepartementet F. T. Franzén.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift har andre kanslisekreteraren i finansdepartementet Frans Teodor Franzén, under åberopande av, bland annat, att han, som från och med år 1918 innehåft sin befattning såsom andre kanslisekreterare, under tiden från och med den 28 mars 1913 och till och med den 31 december 1917 haft oavbrutna förordnanden såsom extra revisor i kammarrätten, anhållit att han med avseende å innehållet i kungörelsen den 7 maj 1920 med vissa bestämmelser angående ålderstillägg för civila befattningshavare i statens tjänst måtte från och med den 1 juli 1920 komma i åtnjutande av ålderstillägg.

Sedan Ni den 27 sistlidna september avgivit infordrat utlåtande, har Kungl. Maj:t låtit detta ärende Sig föredragas; och har Kungl. Maj:t, som förklarar Franzén berättigad att för erhållande av ålderstillägg vid innehavande befattning räkna sig till godo en tid av fyra år nio månader fyra dagar före tillträdet av befattningen, funnit gott tillerkänna honom första ålderstillägget å lönen med femhundra kronor att av honom åtnjutas från och med den 1 juli 1920.

Detta får jag, på nådigste befallning, meddela Eder till kännedom och efterrättelse. Stockholm den 12 november 1920.

Karl Skogman.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

Hans von Arnold.

Rätt avskrivet, betyga:

Per Stjernquist,
revisor.

Erik Lundström,
t. f. revisor.